

РЕШЕНИЕ

№ 12504

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **680** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община, подадена чрез юрк.З., срещу Решение № 14368/22.07.2024г., постановено по гр.д. № 3972/2023г. по описа на Софийски районен съд, с което е прогласена нищожността на отказ на заместник-кмета на СО да възложи изработването на помощен план по чл.13а ППЗСПЗЗ за имот, заявен за възстановяване като дворно място от 2,2 дка в м.“К.“, който попада в попада в ПИ с идентификатор 11394.1799.2 с площ 12447 кв.м по действащия ККР и в имот с пл. № 25 по кадастралния план от 1982г. на [населено място], обективиран в Писмо с изх. № СОА19-ВК08-7637-(8) от 13.01.2023г., с искане за отмяната му.

Решението се обжалва като неправилно поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост – касационни основания по чл.209, т.3 АПК. Твърди се, че в случая видно от мотивите на обжалвания отказ, заместник-кметът е преценил, че не е налице необходимост от изработването на помощен план за процесния имот, тъй като той е част от бивш имот пл.№ 25 и е включен в помощния план към одобрения план на новообразуваните имоти. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответниците по касационното оспорване Л. А. И. и Т. Е. К. в писмен отговор на касационната жалба оспорват нейната основателност като намират обжалваното решение за

правилно и законосъобразно. Считат, че компетентен да разгледа искането за разрешаване изработването на помощен план по чл.13а ППЗСПЗЗ е кметът на общината, а не заместник-кметът, поради което правилно съдът е прогласил нищожността на оспорения отказ. Излагат и съображения по материалната незаконосъобразност на акта. Претендират присъждане на направените по производството разноски.

В съдебно заседание посочените ответници и ответниците В. П. В., М. П. Г., Е. Й. Д., Е. Й. П., И. К. К., С. В. Е., В. А. Г., С. Д. Г., Б. С. Г., , Е. П. Х., Н. С. Н., М. Й. Я., К. Й. Р., И. М. М., Б. В. С., К. В. В., Е. Б. М., В. Б. П., Д. П. Д., Г. З. Г., В. Г. К., З. Г. Г., П. А. И., Е. И. Д., Х. Т. Д., Т. И. П. и Г. В. Н., чрез адв.М. молят за отхвърляне на касационната жалба по съображения, изложени в писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а оспореното решение намира за правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.209 АПК и служебно, на основание чл.218, ал.2 АПК, провери изцяло валидността, допустимостта и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, имащо право на касационна жалба, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Л. А. И. срещу отказа на заместник-кмета на Столична община да възложи изработването на помощен план по чл.13а ППЗСПЗЗ за имот с пл. № 25 по кадастралния план от 1982г. на [населено място], уточнена с молба с вх. № 99478/10.04.2023г., обективизиран в Писмо с изх. № СОА19-ВК08-7637-(8) от 13.01.2023г.

От фактическа страна съдът е установил, че съгласно представеното по делото Удостоверение за наследници изх.№ КВЛ23 УГ011219/17.10.2023г. жалбоподателят е наследник на Зана Н. С.. Наследниците на починалото лице подали заявление за възстановяване на имот с пл. № 25 по кадастралния план от 1982г. на [населено място], като процедурата не е приключила. Приет като доказателство е Протокол за приемане на помощен план по чл.13а, ал.1 ППЗСПЗЗ от 24.04.2019г., видно от който е било възложено изработването на такъв план за имот с идентификатор 11394.1799.2037, попадащ върху имот с идентификатор 11394.1799.2 по КККР на [населено място], но не е одобрен, тъй като границите на имота не са установени в съответствие с нормативните изисквания, заложили в чл.13а, ал.4 ППЗСПЗЗ.

На 22.12.2022г. жалбоподателят подал молба до заместник-кмета на Столична община с отправено искане за възлагане изработването на помощен план по отношение на имот с идентификатор 11394.1799.2 по КККР на в.з. Приплат, В., район В., въз основа на което искане е постановен обжалваният отказ, в който е застъпено становище, че не е необходимо изработването на помощен план за процесния имот, тъй като същият е част от бивш имот с пл.№ 25 и е включен в помощния план към одобрения план на новообразуваните имоти.

Според приетото заключение на съдебно-техническа експертиза процесният имот е заявен като дворно място от 2,2 дка в м.“К.“, а собствеността върху имота е установена с опис - декларация за влизане в ТКЗС и със Записка за вписване на разделителен протокол за делба от 30.08.1994г. под № 59, т.3, дял III, т.2, където е записан като нива. Според вещото лице към настоящия момент имотът попада по съществуващи кадастрални и регулационни планове за територията на вилна зона „Приплат“, [населено място], както следва: по действащите КККР на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-1/03.01.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, имотът

попада в ПИ с идентификатор 11394.1799.2 с площ 12447 кв.м, с предназначение - урбанизирана територия и начин на трайно ползване - за курортен хотел, почивен дом. Според предхождащ кадастрален план на [населено място] имотът попада в имот с пл.№ 25 с площ 29738 кв.м, кадастрален лист В-6-7-В, вид територия - населени места, а границите на ПИ 11394.1799.2 са отразени на скицата в син цвят. След справка в ОСЗ "З.", бивша ОСЗ "О. купел", вещото лице установило, че по картата на възстановената собственост на землището на В. процесният имот попада в част от имот № 000215 с площ 51,954 дка. Със Заповед № РД-03-0161/10.06.2011г. на директора на ОД "Земеделие" С. - град, по указание на МЗХ, имот № 000215 по КВС на землището на В. е изключен от земите по чл.19 ЗСПЗЗ с мотив, че имотите са негодни за земеделско ползване и не следва да се предоставят за обезщетяване по чл.10б ЗСПЗЗ, т.е. имотът е предаден на Столична община за стопанисване като земи по чл.19, ал.1 ЗСПЗЗ. Вещото лице е заключило, че възстановяването на правото на собственост върху имота с процедура по § 27 ЗСПЗЗ като имот от земи по чл.19 ЗСПЗЗ към настоящия момент не може да бъде извършено. Имотът попада в територия по § 4 ПЗР ЗСПЗЗ, за която част има одобрен План за новообразуваните имоти със заповед на областния управител на Област С. от 10.05.2012г. За изработването на схемата към техническото задание е използван кадастрален план от 1982г. в цифров вид, по който план имотът, предмет на възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ, попада в имот с пл. № 25 и същият попада в границите на одобреното техническо задание. Същевременно вещото лице е установило, че границите на одобрения ПНИ не са идентични с границите на одобреното техническо задание за неговото образуване и в ПНИ не попада имот с пл. № 25 по кадастралния план от 1982г.

Въз основа на тези фактически установявания съдът е обосновал извод, че оспореният отказ е нищожен като издаден от лице без материална компетентност.

Решението е правилно. При постановяването му съдът не е допуснал нарушения, които да съставляват касационни отменителни основания.

Съгласно чл.11, ал.1 ППЗСПЗЗ, съответната общинска служба по земеделие, постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти, находящи се в урбанизирани територии, въз основа на скица и удостоверение по чл.13, ал.5 и ал.6 ППЗСПЗЗ. Съдържанието, което следва да имат скицата и удостоверението е регламентирано в цитираните текстове. В същите задължително следва да е отразено дали имотът е нанесен или не в кадастралния план на населеното място, номера и размера му според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това.

Когато обаче имотът не фигурира в одобрен кадастрален план и не може успешно да бъде идентифициран от техническите органи с всички посочени данни, които са императивно изискуеми, е приложима разпоредбата на чл.13а ППЗСПЗЗ. Следва да бъде изпълнена процедурата по чл.13а, ал.1, като се изработи помощен план, в който следва да бъдат отбелязани границите и номерата на бившите имоти, наред с границите и номерата на съществуващите имоти и застрояването в тях. За изработване на плана се използват информационните източници, посочени в чл.13а, ал.3 ППЗСПЗЗ.

В случая, видно от заключението на вещото лице, е налице именно посочената хипотеза, с оглед което наследниците на Зана С. са поискали от кмета на Столична община да възложи изработването на помощен план по чл.13а, ал.1 ППЗСПЗЗ. Вярно е, че нормата на чл.13а, ал.5 ППЗСПЗЗ предвижда алтернативната възможност изработването на помощните планове да се

възлага служебно от кмета на общината или от заинтересуваните собственици, в който случай същите следва да понесат разходите за изработването му. При тази уредба е въпрос на оперативна самостоятелност решението на кмета кой да изготви помощния план - дали администрацията или правоимащите, чиито имоти не са нанесени в кадастралния или регулационния план, съответно не могат да бъдат успешно идентифицирани. Санкцията за това обаче принадлежи на кмета на общината, а не на неговия заместник. При липса на предвидена възможност в закона и правилника за прилагането му за делегиране на това правомощие, са без значение разписаните за заместник-кмета правомощия в Устройствения правилник за организацията и дейността на Столичната общинска администрация. Същите освен това, представляват несамостоятелни, бланкетни правни норми и регламентират задължение за осъществяване на координация и контрол върху конкретни дейности, но не пораждаат правото за издаване на индивидуални административни актове по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ. Предвид това правилен е изводът на решаващия съд, че оспореният пред него отказ е издаден от заместник-кмета на Столична община при липса на материална компетентност, съответно представлява нищожен административен акт.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на ответниците Л. А. И. и Т. Е. К. разноските по делото, доказани в размер на 2200 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 14368/22.07.2024г., постановено по гр.д. № 3972/2023г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Л. А. И., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1100 /хиляда и сто/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Т. Е. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 1100 /хиляда и сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.